

Duurzaam onderwijs

Bram de Muynck

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Meditatie over het evalueren van je werkzaamheden aan de hand van Jesaja 59. Wat wij doen heeft geen duurzaam karakter, wat God heeft gedaan wel. Hij schakelt ons in om Zijn woorden, die eeuwig blijven, door te geven. Met reflectievragen.
Bronvermelding	Muynck, A. de (2011) Duurzaam onderwijs. In Leren bij de Bron, meditaties voor leraren (pp. 92-93). Uitgeverij Groen – Heerenveen.
Thema *	Leraar
Gebruik **	Hart
Plaatsingsdatum	2011
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Jesaja, einde van het schooljaar, jaarevaluatie, Terugblikken, beloftewoord

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevend*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

40

Duurzaam onderwijs

'Mijn woorden, die Ik in uw mond gelegd heb, die zullen van uw mond niet wijken'
(Jes. 59:21b).

Aan het einde van het jaar kijk je terug op wat er allemaal is voorgevallen. Wat een druk jaar was het! Er is van alles gebeurd: met leerlingen, met ouders, in je klas. Met je team heb je hard gewerkt aan verbetering van het onderwijs. Je bent best wel moe aan het einde van het jaar. Wat blijft er allemaal van over? Wat is duurzaam in het werk? Kun je het nieuwe schooljaar weer met nieuwe moed beginnen?

In Jesaja 59 wordt ook teruggeblikt. De evaluatie pakt niet positief uit. Het oordeel van God over Zijn eigen volk is radicaal. Er is geweld, onrecht en doortraptheid. Het gesproken woord is vol met valsheid en onwaarheid. Het lijkt dat iedereen met elkaar gevangenzit in een draaikolk van zonde en onrecht. Niemand neemt het initiatief om hieruit te komen. Niemand begint de waarheid en het recht te verdedigen, zodat er een ommekeer komt. Je huilt ervan als je dit leest. Is dit niet een erg negatief beeld? Dit is het Oude Testament. In de nieuwe bedeling gaan we toch wel iets beter met elkaar om? Mag je zo'n bijbelgedeelte zomaar toepassen op je werk? Eerlijk is eerlijk: er zijn toch heel veel dingen goed gegaan? We onderscheiden ons toch door onze normen en waarden, een goed pedagogisch klimaat? We zijn toch ook gezegend in alles wat we hebben mogen doen? Voor dit alles hebben wij toch onze kwaliteiten ingezet?

God taxeert anders. Hij is er Zelf ook door ontzet (vs. 16). De Heere ziet onze resultaten niet als zegeningen en Hij laat geen spaan heel van onze kwaliteiten. Hier moeten we echt even stil houden. Want hier spreekt God tot mensen die de beste bedoelingen hadden, tot hen die ontzettend hun best deden (vergelijk Jes. 58:2-3): ook tot ons dus.

Deze waarheid kun je pas verstaan, als je die andere radicaliteit in Jesaja 59 tot je door laat dringen. Toen God zag dat het er zo voorstond, nam Hij Zelf het heft in handen. Hij schenkt een Verlosser, Die het opneemt voor hen die zich tot Hem keren. Er blijft alleen maar iets goeds over doordat Hij Zelf ingrijpt, Zelf het initiatief neemt tot recht en waarheid. Hij zendt de Messias, de Gezalfde

Die een definitieve keer zal brengen in de geschiedenis.

En zelfs daar blijft het niet bij. Want er worden mensen in betrokken: ook leraren. Gods betrouwbare Woord zal 'van uw mond niet wijken'. Dat is in de eerste plaats de mond van Christus. Maar door de Heilige Geest zijn het ook de woorden van hen die in Zijn wegen wandelen.

Wat een indrukwekkende belofte! De Heere God houdt ondanks het onrecht Zijn verbond met Israël en met Zijn gemeente. Dat is het radicale 'nochtans' waar je alleen maar verwonderd en ootmoedig 'Amen' op kunt zeggen.

Deze belofte plaatst ook je zelfevaluatie aan het einde van het jaar in een ander licht. Wat ik heb gedaan heeft geen duurzaam karakter. Wat God heeft gedaan wel. En Hij heeft mij de woorden in de mond gelegd. Al die gesproken woorden van mij, in de les, in het bidden, in het bijbelverhaal, in de dagopening, ze laten alleen iets na omdat ze uiteindelijk Zijn woorden zijn: het Woord van Christus. Dat was het Woord dat ook door jouw woorden heen heeft geklonken. De belofte van Jesaja 59 is, dat die woorden ook in de mond van de komende generaties zullen zijn. Wat een perspectief! Houd dit beloftewoord vast. Ook in de vakantie. Dan kun je na de zomer weer verder. In Zijn kracht.

Vragen:

- 1 Hoe kijk jij terug op het afgelopen jaar? Overheerst de onvrede of de dankbaarheid?
- 2 Jesaja 59:21 is heel radicaal: niets uit ons, alles uit Hem. Je kunt dus alleen maar op een christelijke manier je beroep uitoefenen door het 'nochtans' van het geloof. Hoe heb je hier uit geleefd in het afgelopen jaar?
- 3 Er is veel gesproken, verteld, uitgelegd, gebeden, gecorrigeerd, bemoeid. Hoe kijk je terug op alle taal die gebezigd is? Waren het de woorden die God in je mond heeft gelegd?
- 4 De belofte is net zo radicaal als het oordeel. De woorden van God zullen eeuwig blijven: alle generaties door. Het gaat door onze woorden heen, Hij schakelt ons in. Geloof je dat?

Tekstgedeelte: Jesaja 59

Liederen om te zingen: Psalm 22:12 en 16; *Uit aller mond* 264 (Als wij wand'len met Hem)